

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: Y. K. A.
st. přísl. X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022, č. j. OAM-108/ZA-ZA11-K10-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2022, č. j. OAM-108/ZA-ZA11-K10-2022, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřípustná, a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce podal dne 9. 2. 2022 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále též „ČR“). Pro udělení mezinárodní ochrany sdělil stejné důvody, jako ve své předešlé žádosti. Dále žalobce uvedl další důvody obav z návratu do vlasti, které označil za nové skutečnosti. Uvedl, že mu byly provedeny změny v cestovním dokladu, z čehož vyvozuje, že je na „black listu“ a bude při návratu na letišti ihned zadržen. Dále uvedl své politické aktivity proti íránskému režimu spočívající v příspěvcích na Instagramu, účasti a organizování demonstrací a vystupování ve vysílání Rádia Svobodná Evropa. Rovněž žalobce poukázal na to, že za dobu svého pobytu v ČR se stal ateistou a obává se trestu za odpadlictví a bezvěrectví. Další novou skutečností mělo být to, že od vycestování žalobce z vlasti došlo v Íránu k negativním politickým, ekonomickým a sociálním změnám. Žalobce také popsal, že byl obviněn ze spolupráce s M., z podpory rojalistického režimu, dále popsal obavy kvůli vyhrožování ze strany persky hovořící osoby. Žalobce uvedl i obavy z integrace v íránské společnosti, a z materiálních a psychických problémů s tím spojených.
3. Žalovaný neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k žalobcem uváděným důvodům. Žalovaný konstatoval, že změna údajů v cestovním dokladu je novou skutečností jen částečně, neboť k ní došlo už v roce 2014 a následně v roce 2019. Už jeho cestovní doklad z roku 2009 číselné údaje obsahoval. Na základě dostupných informací o zemi původu nezjistil žalovaný žádné indicie, které by vedly k přesvědčení o tom, že by měly poznámky v cestovním dokladu nasvědčovat nebezpečí pronásledování ve smyslu § 12 nebo vážné újmy podle § 14a zákona o azylu.
4. Jako novou skutečnost neposoudil žalovaný ani obavy žalobce z důvodu, že íránské státní orgány disponují informací o jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud žalobce v roce 2013 podepsal na íránské ambasádě prohlášení o lítosti, že podal žádost o mezinárodní ochranu, měl možnost tuto skutečnost sdělit již v rámci soudního řízení před Krajským soudem v Hradci Králové. Žalobce tedy již více než 10 let pociťuje obavy z trestního postihu v zemi původu, a přesto tuto skutečnost nesdělil, což nepoukazuje na palčivost jeho obav. V Íránu nadto neexistuje žádný zákon, na základě kterého by podání žádosti o mezinárodní ochranu v jiném státě bylo trestným činem. Státní orgány neúspěšným žadatelům při návratu do Íránu nevěnují velkou pozornost.
5. Žalovaný neshledal důvodnost žalobcových obav ani na základě jeho aktivit na internetu. Nejedná se ani o novou skutečnost nebo zjištění, neboť žalobce tyto aktivity uváděl již v řízení o první žádosti. Jako novou skutečnost žalovaný neposoudil ani žalobcovy aktivity na internetu po vydání prvního rozhodnutí. Aktivity žalobce na internetu probíhají pod pseudonymy a zkráceninami, žalobce nelze na základě toho pod sdílenými příspěvky identifikovat. Sám žalobce původně uváděl, že vůbec nevystupuje pod svým jménem. Žalovaný dále s odkazem na informace o zemi původu konstatoval, že by navracející se osoby neměly být stíhány za kritizování Íránské islámské republiky. Vyššímu riziku mohou čelit např. političtí aktivisté, tuto charakteristiku však žalobce podle žalovaného nenaplnuje.
6. Dále žalovaný neshledal za nové skutečnosti ani tvrzení obvinění žalobce ze spolupráce s M. ze strany soukromé osoby na sociálních sítích, či že je podporovatelem rojalistického režimu. Co se týče vyhrožování rodině žalobce, stejné obavy uvedl již v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Vyhrožování jeho matce v roce 2019 rovněž nepřijal žalovaný za novou skutečnost, jednalo se totiž o jednotlivou záležitost, která nenaplnovala dostatečnou závažnost. Rodina žalobce ani on sám následně neměli

žádné další potíže. Tyto obavy žalobce nadto uvedl až v rámci řízení o správním vyhoštění o tři roky později.

7. Jako další důvod pro podání opakované žádosti žalobce uvedl, že se během svého pobytu v ČR stal ateistou a obává se vysokého trestu, popřípadě popravy za odpadlictví a bezvěrectví. Žalovaný tyto obavy neshledal za nové skutečnosti podle § 11a zákona o azylu. Obavy považoval za účelově uvedené, nadto je ateistou už od roku 2015 – 2016 a mohl o mezinárodní ochranu požádat už tehdy, popřípadě na ně upozornit v rámci řízení o správním vyhoštění. Žalovaný také zjistil z informací o zemi původu, že poslední poprava za odpadlictví proběhla v roce 1990, v Íránu je náboženství považováno za soukromou věc a velká část Íránců ani není příliš pobožná, ani neprovádí každodenní modlitby. Nejsou známy ani žádné zprávy o stíhání ateistů. V Íránu kromě žalobcovy rodiny nikdo neví, že je ateistou.
8. Co se týče organizování demonstrací, podle žalovaného žalobce účelově rozšiřuje svá skutková tvrzení. Žalobce navíc začal s těmito aktivistickými aktivitami až poté, co požádal opakovaně o mezinárodní ochranu. Za celých 11 let jeho pobytu v ČR se žádných demonstrací neúčastnil, natož aby je svolával a organizoval. Žalobcovo vysvětlení, proč v minulosti protesty neorganizoval, správní orgán neakceptoval. Žalobce to vysvětloval tím, že se nyní v Íránu změnila situace oproti minulým letům. Správní orgán shledal žalobcovu výpověď jako nevěrohodnou. I kdyby žalobce demonstrace svolával, žalovaný na základě zpráv o zemi původu konstatoval, že dobrovolně se vracějící osoby do Íránu nejsou stíhány za kritizování Islámské republiky. Íránské státní orgány rovněž jeví malý zájem o stíhání neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu za jejich aktivity v zahraničí. Vyšší riziko může hrozit pouze více viditelným politickým aktivistům, žalovaný však žalobce nepovažoval za osobu s takovým profilem. Ani v případě aktivit spojených s podepisováním peticí správní orgán nedospěl k závěru, že by se jednalo o novou skutečnost nebo zjištění.
9. Žalovaný ani neshledal, že by v Íránu došlo k takovým negativním změnám, které by mohly představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
10. Z uvedených důvodů žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost shledal za nepřijatelnou.

II. Žaloba

11. V žalobě žalobce v první řadě uvedl, že v jeho případě jsou dány nové faktické a právní skutečnosti, které bez jeho zavinění nebyly předmětem zkoumání důvodů v předchozím řízení. Nyní lze usuzovat na to, že by v případě návratu do země původu mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, popř. by mu mohla hrozit vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Od první žádosti žalobce uplynulo již více než 10 let, za tu dobu se změnila situace v Íránu, změnily se poměry žalobce a změnila se i relevantní právní úprava. Již jen proto je na místě, aby žalovaný přistoupil k meritornímu posouzení žalobcovy žádosti.
12. Vzhledem k tomu, že od první žádosti byla přijata kvalifikační směrnice (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany), bylo by na případ

žalobce nyní nahlíženo jinak než v době vydání prvního rozhodnutí. I soudy v následném přezkumném řízení posuzovaly případ žalobce podle právního stavu ke dni vydání prvního rozhodnutí. Touto skutečností se nyní žalovaný vůbec nezabýval.

13. Osobní situace žalobce se taktéž změnila, což v řízení doložil hodnověrnými důkazy. Žalobce se v ČR začal zapojovat do opozičních aktivit, na podzim 2022 spolupřítel několik demonstrací, je aktivní na sociálních sítích, sbíral podpisy pro Amnesty International, scházel se s českými politiky a vyjadřoval se do médií ohledně situace v Íránu. Dále se žalobce domnívá, že v jeho cestovním dokladu je číselný kód, který může odkazovat na skutečnost, že v ČR požádal o mezinárodní ochranu. To by znamenalo, že by po příletu do Íránu mohl mít významné problémy. Uvedené aktivity nelze automaticky považovat za nevěrohodné jen z důvodu, že v řízení o předchozí žádosti byly za nevěrohodné považovány jeho předcházející aktivity. Žalovaný se ani dostatečně nezabýval tím, že žalobce již více než 10 let pobývá v ČR, je zde integrován do společnosti a že se z něj stal ateista. Žalobce se domnívá, že předložil nové skutečnosti, které neexistovaly v době vydání prvního rozhodnutí a lze je považovat za azylově relevantní.
14. Nakonec nelze přehlédnout, že se od podzimu 2022 negativně vyvinula situace v Íránu, kde po smrti Mahsy Amíni probíhaly masivní protivládní protesty, které vláda potlačovala, výjimkou nebyly ani tresty smrti pro opozičníky. Protesty nabraly celostátní rozměr, během nich bylo zabito mnoho lidí. Navíc kroky, které vláda činí ve snaze demonstrace zvládnout, mají dopad i na občany, kteří se protestů neúčastní. Na Írán současně byly uvaleny sankce ze strany USA, Kanady a Spojeného království, k obdobnému kroku se chystala i EU. Tento nový vývoj žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nerefletoval. Žalovaný nevyšel z aktuálních zpráv o zemi původu. Nejnovější materiály, které žalovaný použil, byly z května 2022, ostatní materiály byly starší. Žalovaný měl opatřit alespoň jednu novější zprávu, která by se zabývala stavem v zemi původu od září 2022. Mezi materiály nadto chyběl jeden z podkladů, a to informace od Ministerstva zahraničních věcí ohledně situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu v případě návratu do země původu. Tento podklad je přitom v případě žalobce zcela zásadní, neboť íránským úřadům je známo, že žalobce v ČR požádal o mezinárodní ochranu. Svůj závěr o tom, že žalobci v případě návratu do země původu nehrozí žádné nebezpečí, tak žalovaný nepodložil odkazem na žádné zdroje. Žalovaný tedy nezjistil skutečný stav věci. Vzhledem k absenci podkladů ve správním spise pak je potřeba uvedené závěry označit za nepřezkoumatelné.
15. S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žádost žalobce byla druhá v pořadí. V otázce opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany žalovaný odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, přičemž hlavním účelem možnosti podat opakovanou žádost je postižení případů, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit bez vlastního zavinění během předchozího řízení.
17. Žalovaný zvážil přípustnost opakované žádosti a zjistil, že se neobjevily nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu. Je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná,

neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Nedošlo tedy k věcnému posouzení podané žádosti a argumentace žalobce spočívající v tom, že splňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, je nepřijatelná.

18. Dále žalovaný uvedl, že totožné důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu, tj. účast na protivládních demonstracích, uváděl žalobce již v první žádosti. Žalovaný se důvody uvedenými žalobcem v prvním řízení podrobně zabýval, avšak tvrzené problémy a obavy z návratu do vlasti shledal jako neopodstatněné. Závěry žalovaného následně potvrdil i Krajský soud v Hradci Králové.
19. Žalovaný pak neshledal za nové skutečnosti ani další důvody obav žalobce z návratu do vlasti, tj. údaje uvedené v cestovním dokladu, politické aktivity proti íránskému režimu, ateismus žalobce, ani negativní politické, ekonomické a společenské změny v Íránu. Výpověď žalobce obsahovala množství nekonzistentních, nevěrohodných a nelogických tvrzení, která byla rozporná i s informacemi o zemi původu. Rovněž žalovaný odkázal na letité neřešení žalobcových tvrzených obav, které je v kontrastu s žalobcovým politickým aktivismem, kterému se začal věnovat poté, co mu byl vystaven výjezdní příkaz. To svědčí o účelovém podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný na základě informací o zemi původu ani neshledal, že by od doby podání první žádosti došlo v Íránu k tak markantním změnám, že by to představovalo novou skutečnost.
20. Na závěr žalovaný opětovně konstatoval, že v případě žalobce neshledal důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti žalobce, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jež žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s), jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
22. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
23. Žaloba je důvodná.
24. Předmětem posouzení v této věci nejsou samotné důvody pro udělení či neudělení mezinárodní ochrany, nýbrž podmínky pro aplikaci ustanovení § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
25. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.

26. Podmínky přijatelnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu pak vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Stanoví, že pokud cizinec podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
27. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
28. Změna politické a bezpečnostní situace v zemi původu ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi a zjištěními přitom představuje nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu.
29. Krajský soud se proto v první řadě k námitce žalobce zabýval tím, zda žalovaný opatřil dostatečně aktuální zprávy o zemi původu, vztahující se k vývoji politické situace v Íránu na podzim 2022.
30. Podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mají být dle ustanovení § 23c písm. c) zákona o azylu přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany občanem. Tyto informace o zemi původu musejí být v maximální možné míře 1) relevantní, 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a 4) transparentní a dohledatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Zastaralá je taková zpráva, která „obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změní situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019 – 74). Za náležité zjištění reálií o zemi původu je zodpovědný žalovaný (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005 – 58, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017 – 36, nebo čl. 10 odst. 3 písm. b) procedurální směrnice).
31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z Informace MZV ČR, č. j. 117201-6/2022-LPTP (Záznamy v cestovním dokladu), ze dne 26. 8. 2022, Informace OAMP:

Bezpečnostní a politická situace v zemi – vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv (stav: květen 2022), ze dne 20. 5. 2022, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav: květen 2020), ze dne 27. 5. 2020, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav: květen 2019), ze dne 30. 5. 2019, informací ČTK „AI: Při protestech v Íránu kvůli zdražení benzínu zabito 106 lidí“ ze dne 19. 11. 2019, „USA: Protesty v Íránu si možná vyžádaly přes 1000 mrtvých“ ze dne 5. 12. 2019, „Íránský soud poslal do vězení 13 demonstrantů“ ze dne 3. 2. 2019, „Rada OSN schválila misi k vyšetření potlačování protivládních protestů v Íránu“ ze dne 24. 11. 2022, Společné zprávy Dánské imigrační služby a Dánské rady pro uprchlíky: Problematika soudů z února 2018, Informace Ministerstva vnitra Velké Británie: Írán – Protizákonné opuštění země z května 2022, Informace Ministerstva vnitra Velké Británie: Írán – Vojenská služba (5. Osvobození od vojenské služby) z dubna 2020 a Informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska: Všeobecná úřední zpráva o Íránu (3.2.2 Svoboda vyznání a přesvědčení – vybrané náboženské menšiny) ze dne 1. 2. 2021.

32. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaným použité informace o zemi původu skutečně nebyly dostatečně aktuální. Většina použitých zpráv byla pořízena v rozmezí let 2019 – 2022. V Íránu však na podzim 2022 došlo k řadě protivládních demonstrací spojených s úmrtím Mahsy Amíni. To žalovanému bylo známo, neboť k této skutečnosti opatřil zprávu ČTK ze dne 24. 11. 2022. Napadené rozhodnutí pak bylo vydáno 7. 12. 2022. K událostem v Íránu na podzim 2022 však žalovaný neopatřil žádné další zprávy. Použitá zpráva ČTK byla velmi stručná a obecná, nicméně i tak z ní ale bylo patrné, že dochází k negativní změně situace v Íránu. K politické a bezpečnostní situaci v Íránu pak žalovaný v napadeném rozhodnutí v podstatě pouze konstatoval, že se nijak nezměnila od doby, kdy žalobce zemi opustil.
33. S takovým hodnocením aktuální situace v Íránu však krajský soud nesouhlasí. Vzhledem k reakcím Rady OSN pro lidská práva a dalších států s demokratickým státním zřízením bylo zřejmé, že se jedná o negativní vývoj politické a společenské situace v Íránu. Protesty probíhaly po celý podzim 2022, od úmrtí M. A. v polovině září 2022. Již ze zprávy ČTK bylo zřejmé, že protesty jsou považovány jedny z největších proti íránskému islamistickému režimu a že dochází k zatýkání mnoha osob a k rozsáhlému porušování lidských práv. To naznačuje dynamický vývoj politické a bezpečnostní situace v Íránu, který žalovaný nedostatečně hodnotil. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci v zemi z května 2022 pak nemohly vzhledem k vývoji na podzim 2022 obstát.
34. Soud proto zprávy vztahující se k politické a bezpečnostní situaci považuje za nedostatečné vzhledem k žalobcem tvrzeným obavám. V tomto ohledu nebyl skutkový stav ve správním řízení zjištěn dostatečně. Stejně tak nebylo dostatečné posouzení žalovaného ohledně toho, že oproti první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany nedošlo v politické a bezpečnostní situaci k žádným změnám, odůvodňujícím věcné posouzení opakované žádosti.
35. Soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že považuje za nerelevantní úvahu žalovaného o tom, že se ze žalobce „najednou“ stal politický aktivista. Vzhledem k rozsahu demonstrací po smrti M. A. není vyloučeno, že žalobce začal být více politicky aktivní a začal se o situaci v Íránu více zajímat až po těchto událostech. Nelze proto jeho aktuální politickou aktivitu pouze na základě toho vyhodnotit jako nevěrohodnou.
36. Žalobce rovněž namítal, že ve správním spise zcela chybí zprávy vztahující se k situaci

neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu v případě návratu do Íránu. Žalovaný ohledně navracejících se osob do Íránu konkrétně odkazoval na „informaci MV VB s odkazem na zprávu DFAT z dubna 2020“ (viz str. 17 napadeného rozhodnutí). Tyto informace se pak skutečně nacházejí v Informaci Ministerstva vnitra Velké Británie: Írán – Protizákonné opuštění země z května 2022, konkrétně v kapitole 5. Zacházení s navrátilci. Informace zde uvedené jsou však ve vztahu k aktuální situaci v Íránu rovněž zastaralé, protože jednak byly aktualizovány v květnu 2022, jednak odkazují na různé zdroje z roku 2020 a 2021. Krajský soud tak námitku, že ve správním spise zcela chybí zprávy vztahující se k situaci navrátilců, považuje za nedůvodnou. Nicméně, zprávy použité žalovaným, je nutno považovat za neaktuální, jak soud konstatoval již výše.

37. V nyní posuzovaném případě pak je zcela na místě uzavřít, že posouzení žalovaného v napadeném rozhodnutí stran aktuální situace v Íránu bylo nedostatečné. V dalším řízení proto žalovaný musí provést posouzení ohledně aktuální politické a bezpečnostní situace v Íránu v kontextu se skutečnostmi sdělenými žalobcem a zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Až poté může rozhodnout o tom, zda je opakovaná žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany přípustná či nepřípustná. Soud dalšími žalobními námitkami nezabýval, neboť by to nyní bylo předčasné.

V. Závěr a náklady řízení

38. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že jí v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil pro vady řízení, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, se změnil a nemá v současné době dostatečnou oporu ve správním spisu. Současně soud rozhodl o tom, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
39. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
40. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce však uhrazení žádných nákladů řízení nepožadoval, právo na náhradu nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31. ledna 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce